

कालपु

इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य गुणादिकन्तमालशब्दे-
ज्येयम् ॥)

कालधर्मः, पुं, (कालस्य धर्मः । आयुषः परिणाम-
काले पञ्चत्वप्रतिरूपो धर्मः ।) मृत्युः । इत्यमरः
। २ । ८ । ११६ ॥ समयस्य स्वभावः ॥ (यथा, हेः
रामायणे । २ । ७२ । ३७ ।

“कालधर्मपरिच्छिन्नः प्राग्भैरिव महागजः” ॥

कालनिर्यासः, पुं, (कालः कृष्णवर्णो निर्यासः ।)
गुण्युः । इति रत्नमाला ॥

कालनेमिः, पुं, (कालस्य मृत्योः नेमिरिव चक्रवत् ।)
स्वनामख्यातराक्षसः । स च लङ्कापते रावणस्य
मातुलः । यथा,—

“कालनेमिं दुराधर्षं रक्षःपरमदुर्जयम् ।

चतुरास्यं चतुर्हस्तमद्यनेत्रं भयावहम्” ॥

इति गोः रामायणे ६ । ८२ । ६४ ॥ दैवविशेषः ।
यथा,—श्रीभागवते ।

“आत्मानमिह संजातं जानन् प्राखिष्युना हतम् ।
महासुरं कालनेमिं यदुभिः स व्यरुध्यत” ॥

स तु हिरण्यकशिपुपुत्रः । इति हरिवंशः ॥
(कालचक्रम् ॥)

कालनेमिरिपुः, पुं, (कालनेमेः कालनेमिसंज्ञका-
सुरस्य रिपुः हन्ता ।) विष्णुः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (कालनेमे रावणमातुलस्य रिपुः हन्ता ।
इत्युमान् । इति व्युत्पत्तिबन्धोऽर्थः ॥)

कालनेमिहा, [न्] पुं, (कालनेमिं तन्नामानं असुरं
हतवान् । हन् + क्तिप् ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ (यदुक्तं महाभारते १३ । १४६ । ८२ ।

“कालनेमिनिहा वीरः शौरिः शूरजनेश्वरः” ॥
कालनेमिं स्वनामख्यातरावणमातुलं हतवानिति
व्युत्पत्त्या इत्युमान् ॥)

कालनेमी, [न्] पुं, (कालस्येव नेमिरस्यस्य श्रीह्या-
देराकृतिगणत्वात् इतिः ।) कालनेमिः । इति
द्विरूपकोषः ॥

कालनेम्यरिः, पुं, (कालनेमेः अरिः शत्रुः ।) विष्णुः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कालपर्यः, पुं, (कालं कृष्यं पर्यं पलं यस्य ।) तगर-
रक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

कालपालकः, स्त्री, (कालं कृष्णवर्णं पालयति धार-
यतीति । काल + पाल + एव् ।) कङ्कटमृत्तिका ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

कालपीलुकः, पुं, (कालः कृष्णः पीलुः । स्वार्थे कन् ।)
कुपीलुः । इति भावप्रकाशः ॥ (गुणाः पर्याया-
च्चास्य कुपीलुशब्दे बोद्धव्याः ॥)

कालपुरवः, पुं, (कालः कालचक्रं पुरव इव ।) यम-
सहायः । इति जटाधरः ॥ ज्योतिःशास्त्रम् । यथा
“किन्वस्य कालपुरवस्यमहाशर्वस्य
गन्धेत् कदाचिददृष्टिर्मनसापि पारम्” ॥

कालपुरवः स चास्या नाम यस्यासौ तस्य
ज्योतिःशास्त्रवित्तीयं समुद्रस्य । इति भट्टोत्पलः* ॥
नराणां शुभाशुभज्ञानार्थं जन्मलघादिदादशरा-
शिक्त्वितपुरवाकारः । यथा,—

“श्रीर्षमुखवाङ्महदधोदराणि कटिवस्तिगुह्यसंज्ञ-

कालमे

कानि । ऊरू जानुकजङ्घे चरणाविति च राशयो-
ऽजाद्याः” ॥ इति दीपिका* ॥ * ॥ नराणां शुभा-
शुभज्ञानार्थं जन्मलघादिराशिद्रेकाण्यघटितपुर-
वाकारः । यथा, “कं टक्शोचनसाकपोलहनवो
वक्त्रं च होरादयस्ते कण्ठांशकवाङ्मार्शहृदयको-
ङ्गानिनाभिल्लतः । वक्तिः शिश्रुगुदे ततश्च वृषणा-
वूरुततो जानुनी जङ्गलङ्घी ह्युभयत्र वाममुदितै-
र्द्रेकाण्यभागेस्त्रिधा” ॥ इति “कालनरस्याङ्गे सद-
सद्यहथोगतः । पुंसामपि तदङ्गेषु शुभाशुभफलं
वदेत्” ॥ इति वृहज्जातकम् ॥

कालपृष्ठं, स्त्री, (कालं कृष्णं पृष्ठं यस्य ।) कर्णधनुः ।
धनुर्मार्जम् । इति हेमचन्द्रः ॥

कालपृष्ठः, पुं, (कालं कृष्णवर्णं पृष्ठं पृष्ठभागे यस्य ।)
कङ्कपत्नी । मृगविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

कालपेधी, स्त्री, (पिथ्यतेऽसौ । पिथ् + कर्मणि घञ् ।
पेधः ।) कालः पेधः । ततः स्त्रियां ङीप् ।) श्या-
मालता । इति रत्नमाला ॥ (अस्या पर्याया यथा ॥

“कालपेधी महाश्यामा सुमद्रोत्पलशारिवा ।
दीर्घमूला च पालिन्दीमसूरविदला च सा” ॥)

कालप्रभातं, स्त्री, (कालं कृष्णं प्रभातं यत्र ।) शर-
टतुः । शरत्कालः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कालभाण्डिका, स्त्री, (कालभायै कृष्णप्रभायै अण्डिति
उच्यते । अण्डि + एवञ् टाप् इत्वञ् ।) मञ्जिष्ठा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

कालमानः, पुं, (कालो मन्यते यः जनैरिति शेषः ।
काल + मन + कर्मणि घञ् ।) कृष्णार्णवः । इति
रत्नमाला ॥ कालतुलसी इति भाषा । राजनिर्घण्टे

लान्तशब्दोऽयम् ॥ (लकारान्तस्यास्य थवहारो
यच तद्वयथा ॥ सुश्रुते सूत्रस्थाने । ३८ अः ॥

“सुरसा-श्वेतशुरसा-फण्डिगर्भकार्जक-भृशृण-सुग-
न्धक-सुमुख-कालमाल-कासमर्द-क्षवक-खरपुष्पा-
विडङ्ग-कटफल-सुरसीत्यादयः, सुरसादिगणे ॥)

कालमुष्कः, पुं, (कालो मुष्क इव कायति प्रका-
शते । कै + कः ।) घण्टापारणिरक्षः । इति रत्न-
माला ॥ (यस्मिन्नस्य थवहारस्तद्वयथा,—

“प्रशस्तेऽहनि नक्षत्रे कृतमङ्गलपूर्वकम् ।
कालमुष्करुमाह्वय दग्ध्वा भस्म समाहरेत्” ॥

इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे अर्शोऽधिकारे कुत्र-
चित्चाराणामकौषधे ॥)

कालमूलः, पुं, (कालं मूलं यस्य ।) रक्तचित्रकरक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

कालमेशिका, स्त्री, (कालः मिश्रते कालोऽयमिति
कथ्यते जनैरिति शेषः । मिश्र + कर्मणि घञ्
गौरादित्वात् ङीष् ततः कन् टाप् ऋसञ्च ।)

कालमेषिका । इत्यमरटीकायां राघमुकुटः ॥
कालमेशी, स्त्री, (कालमेश + ङीष्) कालमेषिका ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥

कालमेषिका, स्त्री, (कालं मिश्रति स्पृष्टं तं स्वकाण्डेन ।
मिश्र + अच् । गौरादित्वात् ङीष् स्वार्थे कन् टाप्
ऋसञ्च ।) मञ्जिष्ठा । कृष्णचित्ता । इत्यमरः २ ।
४ । २०६ ॥ अस्याः पर्याया यथा,—

“त्रिरुःश्यामाङ्गचन्द्रा च पालिन्दी च सुषेणिका ।

मसूरविदला कोलकैषिकाकालमेषिका” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ॥)

कालमेधी, स्त्री, (कालमेष + ङीष् ।) सोमराजी ।
इत्यमरः । २ । ४ । ६६ ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—
“अवशुजो वाकुचो स्यात् सोमराजी सुपर्णिका ।
शशिलेखाकृष्णफला सोमा पूतिफलीति च” ॥
सोमवल्ली कालमेधी कुष्ठनी च प्रकीर्त्तिता ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे । गुणा-
च्चास्या वाकुचोशब्दे ज्ञेयाः ॥) मञ्जिष्ठा । इति
शब्दरत्नावली ॥ चिरुत् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कालरात्रिः, स्त्री, (कालः कालरूपा ब्रह्मैकदिने चतु-
र्दशमनुनामधिकारावसाने वृष्टिसंहारहेतुभूता
रात्रिः ।) रात्रिविशेषः । सा तु कालः संहारः ।
मरणं तदुपलक्षिता रात्रिः कल्पान्तरात्रिरित्यर्थः ।
इति देवीमाहात्म्यटीकायां विद्याविनोदः ॥ भीम-
रथी । इति हारावली ॥ दुर्गायाः शक्तिविशेषः ।
यथा,—

“सा दुर्गा शक्तिभिः साङ्गं काशीं रक्षति सर्वतः ।
ताः प्रयत्नेन संपूज्याः कालरात्रिमुखा नरैः” ॥
इति काशीखण्डम् ॥ (दीपावली । यथा,—
“दीपावली तु या प्राक्ता कालरात्रिश्च सा मता” ॥
इत्यागमवचनात् ।
क्रियायोग्यकालविशेषः । यदुक्तं दीपिकायाम् ।
“रवौ षष्ठं विधौ वेदं कुजवारे द्वितीयकम् ।
बुधे सप्त गुणौ पञ्च भृगुवारे तृतीयकम् ॥
शुक्रवाद्यं तथा चान्तं रात्रौ कालं विवर्जयेत्” ॥)
कालरुद्रः, पुं, (कालः कालरूपः सर्वसंहारको रुद्रः ।)
कालाभिरुद्रः । यथा, देवीपुराणे,—
“येषु नः कालरुद्रस्य नानास्त्रीश्रतसङ्गुणा ।
विचित्रहर्म्यगविन्यासा कुतस्ते मेवपृष्ठतः ।
सा एव कालरुद्रस्य तनुरूपेण संस्थिता” ॥
काललवणं, स्त्री, (कालं कृष्णवर्णं लवणम् ।) विडु-
लवणम् । इति रत्नमाला ॥
“न काललवणे गन्धः सौवर्चलगुणाश्च ते” ॥
इति चरके सूत्रस्थाने २७ अः ॥)

काललौहं, स्त्री, (कालं कृष्णं लौहं अयसमित्यर्थः ।)
कालायसम् । तिखा इति भाषा । तत्पर्यायः ।
कृष्णायसम् २ रत्नम् ३ तीक्ष्णम् ४ । इति रत्न-
माला ॥ (कालायसशब्देऽस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)
कालवलनं, स्त्री, (कलयति उपभुनक्ति विषयं । कल +
यिच् + अच् । काल्यते प्रेथ्यतेऽसौ कालेन वा यिच्
कर्मणि घञ् । कालः कायः तस्य वलनं धान-
रणम् । वलनं संवरणं + करणे ल्युट् ।) वर्त्म । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ कायवलनमिति साधुपाठः ॥
कालरन्तः, पुं, (कालं रन्तं यस्य ।) कुजत्यरक्षः ।
इति रत्नमाला ॥
कालरन्ती, स्त्री, (कालरन्त + गौरादित्वात् ङीष् ।)
पाटलारक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
कालवेला, स्त्री, (कालस्य वेला ।) क्रियानर्हकालवि-
शेषः । सा तु रथादिवारे कालस्य शनेकतद्-
यामाङ्गवपेला । यथा । रवौ दिवा पञ्चमयामाङ्गं
नक्तं षष्ठयामाङ्गम् । सोमे दिवा द्वितीययामाङ्गं

कालवे

मसूरविदला कोलकैषिकाकालमेषिका” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ॥)

कालमेधी, स्त्री, (कालमेष + ङीष् ।) सोमराजी ।
इत्यमरः । २ । ४ । ६६ ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—
“अवशुजो वाकुचो स्यात् सोमराजी सुपर्णिका ।
शशिलेखाकृष्णफला सोमा पूतिफलीति च” ॥
सोमवल्ली कालमेधी कुष्ठनी च प्रकीर्त्तिता ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे । गुणा-
च्चास्या वाकुचोशब्दे ज्ञेयाः ॥) मञ्जिष्ठा । इति
शब्दरत्नावली ॥ चिरुत् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कालरात्रिः, स्त्री, (कालः कालरूपा ब्रह्मैकदिने चतु-
र्दशमनुनामधिकारावसाने वृष्टिसंहारहेतुभूता
रात्रिः ।) रात्रिविशेषः । सा तु कालः संहारः ।
मरणं तदुपलक्षिता रात्रिः कल्पान्तरात्रिरित्यर्थः ।
इति देवीमाहात्म्यटीकायां विद्याविनोदः ॥ भीम-
रथी । इति हारावली ॥ दुर्गायाः शक्तिविशेषः ।
यथा,—

“सा दुर्गा शक्तिभिः साङ्गं काशीं रक्षति सर्वतः ।
ताः प्रयत्नेन संपूज्याः कालरात्रिमुखा नरैः” ॥
इति काशीखण्डम् ॥ (दीपावली । यथा,—
“दीपावली तु या प्राक्ता कालरात्रिश्च सा मता” ॥
इत्यागमवचनात् ।
क्रियायोग्यकालविशेषः । यदुक्तं दीपिकायाम् ।
“रवौ षष्ठं विधौ वेदं कुजवारे द्वितीयकम् ।
बुधे सप्त गुणौ पञ्च भृगुवारे तृतीयकम् ॥
शुक्रवाद्यं तथा चान्तं रात्रौ कालं विवर्जयेत्” ॥)
कालरुद्रः, पुं, (कालः कालरूपः सर्वसंहारको रुद्रः ।)
कालाभिरुद्रः । यथा, देवीपुराणे,—
“येषु नः कालरुद्रस्य नानास्त्रीश्रतसङ्गुणा ।
विचित्रहर्म्यगविन्यासा कुतस्ते मेवपृष्ठतः ।
सा एव कालरुद्रस्य तनुरूपेण संस्थिता” ॥
काललवणं, स्त्री, (कालं कृष्णवर्णं लवणम् ।) विडु-
लवणम् । इति रत्नमाला ॥
“न काललवणे गन्धः सौवर्चलगुणाश्च ते” ॥
इति चरके सूत्रस्थाने २७ अः ॥)

काललौहं, स्त्री, (कालं कृष्णं लौहं अयसमित्यर्थः ।)
कालायसम् । तिखा इति भाषा । तत्पर्यायः ।
कृष्णायसम् २ रत्नम् ३ तीक्ष्णम् ४ । इति रत्न-
माला ॥ (कालायसशब्देऽस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)
कालवलनं, स्त्री, (कलयति उपभुनक्ति विषयं । कल +
यिच् + अच् । काल्यते प्रेथ्यतेऽसौ कालेन वा यिच्
कर्मणि घञ् । कालः कायः तस्य वलनं धान-
रणम् । वलनं संवरणं + करणे ल्युट् ।) वर्त्म । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ कायवलनमिति साधुपाठः ॥
कालरन्तः, पुं, (कालं रन्तं यस्य ।) कुजत्यरक्षः ।
इति रत्नमाला ॥
कालरन्ती, स्त्री, (कालरन्त + गौरादित्वात् ङीष् ।)
पाटलारक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
कालवेला, स्त्री, (कालस्य वेला ।) क्रियानर्हकालवि-
शेषः । सा तु रथादिवारे कालस्य शनेकतद्-
यामाङ्गवपेला । यथा । रवौ दिवा पञ्चमयामाङ्गं
नक्तं षष्ठयामाङ्गम् । सोमे दिवा द्वितीययामाङ्गं